

1918

N:r 163—165.

Utkom från trycket
den 6 april 1918.

N:r 163.

(Rubrik och datum kungöras från predikstolen.)

L a g

med vissa bestämmelser om sjöfynd;

given Stockholms slott den 2 april 1918.

Vi GUSTAF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

1 §.

Var som i saltsjön inom svensk skärgård eller vid svensk kust eller i rikets segelbara insjöar, floder eller kanaler bärgar övergivet fartyg eller skeppsvrak eller till fartyg hörande redskap eller gods, evad sådant upptages från botten eller anträffas flytande på vattnet eller drivet å strand, vare skyldig att anmäla fyndet hos landsfiskal eller annan polisman eller hos tulltjänsteman; och skall det åligga den, som mottagit sådan anmälan, att därom ofördröjligen meddela distriktets tullförvaltning underrättelse.

2 §.

Har fartyg under resa bärgat något, som i 1 § sägs, avlämne befälhavaren det bärgade, jämte redogörelse för omständigheterna vid bärgningen, till tullförvaltningen å den svenska ort, dit han först anländer.

Anlöpes ej svensk hamn, give befälhavaren, å den utländska ort som han först anlöper, hos svensk konsul eller, där sådan ej finnes, hos annan behörig myndighet bärgningen till känna och låte, för så vitt det främmande landets lag ej annorledes stadgar, det bärgade å offentlig auktion försäljas; insände ock till redaren redogörelse för omständigheterna vid bärgningen samt redovise honom försäljningssumman. Redaren åligge därefter att till närmaste tullförvaltning avlämna de insända medlen jämte sagda redogörelse.

3 §.

Tullförvaltning, som mottagit underrättelse om bärgning enligt vad i 1 § eller 2 § första stycket sägs, vare skyldig att föranstalta om besiktning av fyndet samt att därefter låta i allmänna tidningarna samt i de av lotsstyrelsen utgivna Underrättelser för sjöfarande ävensom i tidning inom orten införa kungörelse om bärgningen med föreläggande för ägaren till det bärgade godset att anmäla sig hos tullförvaltningen inom nittio dagar från kungörandet i allmänna tidningarna eller inom den längre tid, ej överstigande ett år, från sagda kungörande, som generaltullstyrelsen kan för särskilt fall finna skäligen bestämma.

Kan det bärgade godset ej vårdas utan fara för försämring, skall det försäljas å offentlig auktion. De vid auktionen influtna medlen skola nedsättas i riksbanken på sätt särskilt stadgas för att, efter utgången av den i första stycket sagda tid, vederbörande tillhandahållas.

4 §.

Har kungörande skett och kommer ägaren inom förelagd tid samt visar sin rätt, tage han sitt åter, mot det att han till bärgaren utbetalar kostnaden för bärgningens kungörande och för fyndets vård samt bärgarlön, vars belopp i händelse av tvist bestämmes av domstol.

Kommer ej ägaren, skall strandfynd, där ej fall som i 6 eller 7 § avses är för handen, tillfalla kronan, efter avdrag av bärgarlön och kostnad, som nyss är nämnd, men annat fynd skall tillfalla bärgaren.

5 §.

Hava, då bärgning skett enligt vad i 2 § andra stycket sägs, de vid fyndets försäljning influtna medel avlämnats till tullförvaltning, varde medlen nedsatta i riksbanken på sätt särskilt stadgas; och skola i fråga om bärgningens kungörande och medlens tillhandahållande bestämmelserna i 3 § första stycket samt 4 § gälla i tillämpliga delar.

6 §.

Finnes vid besiktning, som i 3 § omförmäles, sammanlagda kostnaden för bärgningens kungörande samt för fyndets vård och försäljning böra beräknas till så högt belopp, att efter gäldande av nämnda kostnad skäligen bärgarlön ej kan ur fyndet utgå, skall tullförvaltningen äga att, utan kungörande av bärgningen, omedelbart efter besiktningen utlämna fyndet till bärgaren.

7 §.

Överstiger fynds värde ej tio kronor, enligt intyg av landsfiskal eller av tulltjänsteman, vilken generaltullstyrelsen bemyndigat att utfärda sådant intyg, må, där tullförvaltningen ej finner särskild anledning föreligga för fyndets behandling i annan ordning, tullförvaltningen, utan vidare besiktning och utan kungörande av bärgningen, utlämna fyndet till bärgaren.

8 §.

Underlåter bärgare att göra sådan anmälan, som i 1 § sägs, eller underlåter befälhavare eller redare att, på sätt i 2 § är föreskrivet, tillkännagiva vad bärgat blivit, eller förskingrar eller undandöljer befälhavare eller redare något av de influtna medlen, straffes efter allmän lag.

Lämnar bärgare, befälhavare eller redare, i sviklig avsikt, oriktig uppgift angående omständigheterna vid bärgningen, eller vidtager han, i sådan avsikt, särskild åtgärd med det bärgade godset, eller underlåter befälhavare eller redare att, i enlighet med vad i 2 § stadgas, avlämna det bärgade eller därför influtna medel, dömes till böter från och med fem till och med femhundra kronor, där ej gärningen efter allmän lag bör beläggas med strängare straff.

I de fall, nu sagda äro, äge rätten förklara bärgarlön förverkad eller nedsätta dess belopp under vad eljest varit skäligt.

9 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas efter allmänna strafflagen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 maj 1918.

Genom denna lag upphäves lagen den 12 juni 1891, innefattande vissa bestämmelser angående sjöfynd; dock skall i fråga om fynd, som hos vederbörande myndighet angivits före den 1 maj 1918, sistnämnda lag tillämpas.

Det alla, som vederbör, hava sig hörsamligen att efterätta. Till yttermera vis

hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.
Stockholms slott den 2 april 1918.

GUSTAF.

(L. S.)

(Justitiedepartementet.)

ELIEL LÖFGREN.

